



PSALMEN

18, 20, 21

David dankt God voor bevrijding en overwinning en vertrouwt in de strijd niet op wapens, maar op de Heere.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/psalmen/18-20-21

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Psalm 18: achtergrond en Davids overwinning	2 min	4
2	David als voorafbeelding van Christus	2 min	5
3	God als rots, vesting en veilige toevlucht	4 min	6
4	Uit doodsgevaar door God gered	4 min	9
5	Davids gerechtigheid en Gods beloning	3 min	11
6	God gezien door een rein of verdraaid hart	4 min	12
7	Christus overwint het kwaad door het goede	3 min	14
8	Door God toegerust voor de strijd	2 min	16
9	Grootheid door goddelijke zachtmoedigheid	4 min	17
10	Davids volledige overwinning op zijn vijanden	4 min	19
11	De Messias als Hoofd van de heidenvolken	4 min	22
12	Psalm 20 en 21 als gebed en danklied	4 min	24
13	Het volk bidt voor de koning in de strijd	2 min	26
14	Troost tijdens de begrafenis van zijn vrouw	3 min	28

15	Psalm 20 als troost in dagen van verdriet	2 min	30
16	Hulp uit Sion en Gods Naam als vesting	3 min	31
17	Vertrouwen op God, niet op wapens	5 min	33
18	Psalm 21: dank voor de behaalde overwinning	2 min	35
19	God geeft de koning blijvende overwinningen	1 min	37
20	God begrenst de plannen van goddelozen	3 min	38
	Om verder te lezen		39

1

Psalm 18: achtergrond en Davids overwinning

We zijn weer terug in de Psalmen, hoofdstuk 18. Deze psalm heeft meer dan één interessante bijzonderheid. Hij is een stuk langer dan de meeste psalmen die we tot nu toe hebben bestudeerd. Hij telt 50 verzen. Hij heeft een van de langste opschriften van alle Psalmen, misschien wel het langste. Een andere interessante bijzonderheid is dat hij bijna identiek is aan een ander hoofdstuk in de Bijbel, 2 Samuel hoofdstuk 22. Het is een overwinningslied dat David zong, en dezelfde psalm is in 2 Samuel 22 bijna precies zo weergegeven als hier. Er zijn enkele kleine redactionele wijzigingen aangebracht. Blijkbaar is er, nadat hij oorspronkelijk was geschreven, misschien een andere versie van verschenen met een iets andere bewoording. Maar voor het grootste deel verschijnt zelfs het opschrift dat hier staat als het eerste vers van 2 Samuel 22, waarna de rest van de psalm volgt.

Dit was toen David rust had gekregen van al zijn vijanden. In feite staat er in het opschrift:

Voor de koorleider. Een psalm van David, de dienaar van de HEERE. Hij sprak de woorden van dit lied tot de HEERE op de dag dat de HEERE hem verlost had uit de hand van al zijn vijanden en uit de hand van Saul. Hij zei:

PSALMEN 18:1

En dan gaat het verder.

Dit was toen David op een dag rustig achteroverzat en beseftte dat al zijn vijanden uit de weg waren geruimd. Hij was een man die veel vijanden had gehad en onder hen had geleden. We weten niet op welk moment in zijn leven dit was, want later in zijn leven stonden er weer andere vijanden op, bijna tot aan het einde van zijn leven. Maar op een bepaald moment in zijn leven beseftte hij dat het koninkrijk stevig in zijn macht

was gekomen. Hij dacht terug aan zijn vlucht, vooral zijn vlucht voor Saul. Saul wordt bij name genoemd. De psalm viert de overwinningen en bevrijdingen en geeft God daarvoor de lof die Hem toekomt.

2

David als voorafbeelding van Christus

Een van de interessante bijzonderheden van deze psalm is dat hij messiaans is, of ten minste gedeeltelijk, want vers 49 wordt door de apostel Paulus aangehaald als een tekst over Christus. Als Paulus het niet had aangehaald, zou je dat niet weten. Het lijkt er namelijk eenvoudigweg op dat David in vers 49 zegt:

Daarom zal ik U, HEERE, loven onder de heidenvolken, voor Uw Naam zal ik psalmen zingen.

PSALMEN 18:50

Maar Paulus haalt dit in Romeinen 15:9 aan als een uitspraak van Jezus. Als Jezus deze uitspraak doet, die Davids eigen uitspraak lijkt te zijn, kunnen we ons dus afvragen hoeveel van de andere uitspraken in de psalm aan Jezus kunnen worden toegeschreven. Mogelijk zou dat in bepaalde opzichten voor de hele psalm kunnen gelden. Maar om preciezer te zijn, zou ik zeggen dat hij ten minste vanaf vers 43 messiaans is. We zullen vooral zien dat er vanaf vers 43 rechtstreekse profetische verwijzingen zijn naar Jezus en naar Zijn bediening onder de heidenen.

David verheugt zich er in deze psalm over dat hij op de troon van Israël is bevestigd, ondanks de tegenstand van Saul en anderen. God heeft hem op Zijn heilige berg Sion geplaatst. Maar hij verheugt zich er ook over dat de heidenen zich aan hem zullen onderwerpen. Er woonden nog bepaalde heidenen in het land Israël, en David had gezag over hen toen hij daar koning was. Er waren dus bepaalde heidenen die zich aan hem onderwierpen. Bovendien versloeg hij de Filistijnen en enkele andere groepen die onder zijn gezag kwamen en die heidenen waren. Maar het was niet zo dat het merendeel van de heidenen in de wereld onder Davids heerschappij kwam. Beslist

niet. David heerste eigenlijk alleen over het kleine land Israël en mogelijk over enkele gebieden buiten Israël. Maar vooral de latere verzen over de heidenen die zich aan hem onderwerpen, zouden hun werkelijke vervulling in Christus moeten vinden.

David wordt hier dus opnieuw gezien als een type van Christus. Hij viert zijn overwinning. Als we dit lezen, kunnen we zien dat dit niet alleen een overwinningslied van David is, maar ook van Christus. Het gaat erover hoe God Hem de nek van al Zijn vijanden heeft gegeven. Dat is een uitdrukking die erop duidt dat de vijanden volledig onder Zijn macht zijn gebracht. Ze staan onder Zijn heerschappij.

3

God als rots, vesting en veilige toevlucht

De psalm begint in de verzen 1 tot en met 3 met een beschrijving van God als een vesting, als een veilige plaats. Er staat:

Hij zei: Ik heb U hartelijk lief, HEERE, mijn sterkte. De HEERE is mijn rots en mijn burcht en mijn Bevrijder, mijn God, mijn rots, tot Wie ik de toevlucht neem, mijn schild en de hoorn van mijn heil, mijn veilige vesting. Ik riep de HEERE aan, Die te prijzen is, en werd verlost van mijn vijanden.

PSALMEN 18:2-4

Er is een populair lied dat je waarschijnlijk kent. Het is ontleend aan vers 3 en ook aan vers 46:

Ik riep de HEERE aan, Die te prijzen is, en werd verlost van mijn vijanden.

PSALMEN 18:3

De HEERE leeft, en geloofd zij mijn rots, geroemd zij de God van mijn heil!

PSALMEN 18:47

Als je die twee verzen samenneemt, vers 3 en vers 46, is het lied waarschijnlijk bij de meesten van jullie bekend.

Merk op dat hij zegt dat hij de Heere aanroept en daarom veilig is voor zijn vijanden. Hij beschrijft God in termen van een militaire vesting. David woonde natuurlijk een tijdlang tussen de rotsen en in de grotten en holen van de aarde, toen hij voor Saul vluchtte. Maar hier spreekt hij over een georganiseerde vesting, een werkelijk veilige plaats. We hadden het er eerder over dat David zei:

Mijn vertrouwen is op de HEERE. Waarom zegt u tegen mijn ziel dat zij naar de bergen moet vluchten?

PSALMEN 11:1

want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God.

KOLOSSENZEN 3:3

en in Hem gevonden word, niet met mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof in Christus is, namelijk de rechtvaardigheid uit God door middel van het geloof;

FILIPPENZEN 3:9

In Christus zijn is alsof je je in een rotsvesting bevindt, in een stenen toren, ja, in een hoge toren.

Hij noemt:

mijn kracht, mijn schild, en:

Hij zei: Ik heb U hartelijk lief, HEERE, mijn sterkte. De HEERE is mijn rots en mijn burcht en mijn Bevrijder, mijn God, mijn rots, tot Wie ik de toevlucht neem, mijn schild en de hoorn van mijn heil, mijn veilige vesting. Ik riep de HEERE aan, Die te prijzen is, en werd verlost van mijn vijanden.

PSALMEN 18:2-4

Het woord 'hoorn', dat je vaak in de Psalmen en later ook bij de profeten zult aantreffen, verwijst gewoonlijk naar militaire of politieke macht. Waarom het daarvoor wordt gebruikt, is echter niet zeker. Waarschijnlijk is het een toespeling op de hoorns van een dier, zoals de hoorns van een os. Het is niet volkomen duidelijk, maar waarschijnlijk betekent het dat, zoals de hoorn voor een os het middel is waarmee hij zich verdedigt, stoot en kracht uitoefent, zo de macht van een koning of legeraanvoerder wordt omschreven als zijn hoorn. Hier zegt hij dat God de hoorn van zijn behoud en zijn veilige vesting is. De Engelse Bijbelvertaling die Gregg gebruikt, spreekt hier van een 'hoge toren'.

In een tijd waarin ze geen vliegtuigen hadden, was je veilig als je maar hoog genoeg kon komen, zodat de vijand niet over je muren of met ladders je toren in kon komen. Hij ziet zichzelf dus als iemand die altijd veilig is geweest in de Heere. Hoewel hij soms op verraderlijk terrein leek te zijn toen hij voor zijn leven vluchtte, kan hij nu terugkijken en zeggen: 'Ik ben in werkelijkheid altijd veilig geweest. De Heere is voor mij een toren, een schild en een vesting geweest, en mijn vijanden hadden mij nooit kunnen raken als Hij dat niet had gewild.'

4

Uit doodsgevaar door God gered

Hij zegt in vers 4:

Banden van de dood hadden mij omvangen, beken van verderf joegen mij angst aan. Banden van het graf omringden mij, valstrikken van de dood bedreigden mij.

PSALMEN 18:4-5

Hij heeft het dus over de tijd daarvoor. Nu verheugt hij zich natuurlijk over zijn overwinningen, maar er is een tijd geweest waarin hij door moeilijkheden omringd was. In de Engelse Bijbelvertaling die Gregg gebruikt, staat hier een verouderd woord dat hij opvat als: de strikken van de dood hielden hem tegen of brachten hem tot stilstand. De HSV zegt dat de valstrikken van de dood hem bedreigden.

Bedenk dat we dit, als we het als een Messiaanse psalm opvatten, zouden kunnen zien als een beeld van Jezus, omringd door Zijn vijanden, gevangengenomen, gekruisigd en overgeleverd aan de dood. Maar er staat:

In mijn nood riep ik de HEERE aan, ik riep tot mijn God; Hij hoorde mijn stem vanuit Zijn paleis, mijn hulpgeroep voor Zijn aangezicht kwam in Zijn oren.

PSALMEN 18:7

David gaat vervolgens, tot en met vers 19, in zeer bloemrijke bewoordingen beschrijven hoe God hem te hulp komt. Hij doet dat in zeer cataclysmische en behoorlijk overdreven termen. Hij doet alsof de hele aarde door de situatie door elkaar werd geschud. Maar wat hij eigenlijk zegt, is dat God hem zo krachtig te hulp kwam dat het niet dramatischer had kunnen zijn als de hemelen waren opengescheurd, de bergen hadden gebeefd en al die dingen waren gebeurd. Gods hulp was op zo'n krachtige en dramatische manier tot hem gekomen dat dit soort metaforen erop toegepast kon worden. Het was zo verbluffend en opmerkelijk.

Daarom zegt hij in vers 7:

Toen daverde en beefde de aarde, de fundamenten van de bergen sidderden en daverden, omdat Hij in toorn ontstoken was. Rook steeg op uit Zijn neus en vuur uit Zijn mond verteerde. Kolen werden daardoor aangestoken. Hij boog de hemel en daalde neer, een donkere wolk was onder Zijn voeten. Hij reed op een cherub en vloog, ja, Hij zweefde snel op de vleugels van de wind. Hij maakte duisternis tot Zijn schuilplaats, om Hem heen was Zijn tent: duistere wateren, donkere wolken. Door de lichtglans, die vóór Hem was, dreven Zijn wolken weg. Hagel en vurige kolen! De HEERE deed het in de hemel donderen, de Allerhoogste liet Zijn stem klinken: hagel en vurige kolen. Hij schoot Zijn pijlen af en verspreidde hen, Hij slingerde de bliksemflitsen en bracht hen in verwarring. De waterstromen werden zichtbaar, de fundamenten van de wereld werden blootgelegd door Uw bestraffing, HEERE, door het blazen van de adem uit Uw neus. Hij stak Zijn hand uit van omhoog, Hij greep mij, Hij trok mij op uit grote wateren. Hij redde mij van mijn sterke vijand en van wie mij haatten, omdat zij machtiger waren dan ik. Zij hadden mij bedreigd op de dag van mijn ondergang, maar de HEERE was mij tot steun. Hij leidde mij uit in de ruimte, Hij redde mij, want Hij was mij genegen.

PSALMEN 18:7-19

Een cherub is een bepaald soort engelachtig wezen. Het woord dat hier met ‘blootgelegd’ is vertaald, kan ook met ‘ontbloot’ worden weergegeven.

Met andere woorden, hij bevond zich niet langer in een nauwe rotsspleet, op het punt om van een afgrond te vallen. Hij bevond zich nu op een ruime plaats, een plaats van veiligheid en voorspoed.

5

Davids gerechtigheid en Gods beloning

Nu legt hij uit dat God dit deed omdat David een rechtvaardig man was en zich aan Gods wegen hield. Dat zegt hij in de verzen 20 tot en met 24:

De HEERE vergold mij naar mijn gerechtigheid; Hij gaf mij loon naar de reinheid van mijn handen. Want ik heb mij aan de wegen van de HEERE gehouden, ik ben van mijn God niet goddeloos afgeweken. Want al Zijn bepalingen hield ik voor ogen, Zijn verordeningen deed ik niet van mij weg, maar ik was oprecht voor Hem, ik was op mijn hoede voor mijn ongerechtigheid. Daarom gaf de HEERE mij naar mijn gerechtigheid, naar de reinheid van mijn handen vóór Zijn ogen.

PSALMEN 18:21-25

Nu zouden wij waarschijnlijk bang zijn om zoiets te zeggen nadat God ons uit de een of andere moeilijkheid had gered. We zouden waarschijnlijk vinden dat het nederiger was om te zeggen: 'Ik verdiende het niet. Ik verdiende het niet om gered te worden. Ik was gewoon een ellendeling, net als ieder ander, maar God heeft mij vanuit Zijn barmhartigheid gered.' En dat is waar. Wij zijn ellendelingen. Wij zijn onrechtvaardig. Maar tegelijkertijd zegt hij dat God rechtvaardig heeft gehandeld. Wat dat betreft was David rechtvaardiger dan Saul. David gedroeg zich rechtvaardig tegenover Saul. Saul gedroeg zich onrechtvaardig. Het was een zaak van recht en billijkheid dat God David bevrijdde. Hij deed dat vanwege Davids reine handen en vanwege zijn gerechtigheid.

We kunnen deze passage exact op Jezus toepassen, want niemand kon volmaakter, vollediger en zonder overdrijving zeggen:

'De Heer heeft me beloond omdat ik rechtvaardig was' dan Jezus. De opstanding van Jezus, Zijn bevrijding uit de handen van Zijn vijanden, Zijn opwekking uit de dood en de verheven plaats die Hem werd gegeven, waren beslist het gevolg van Zijn

gerechtigheid en Zijn reine handen. Hij heeft al de wegen van de Heere gehouden. Met andere woorden, in Christus zien we een volkomen rechtvaardig karakter.

Maar Davids gerechtigheid was natuurlijk niet absoluut, maar meer vergelijkenderwijs, in relatieve zin. Vergeleken met Saul was David zeer rechtvaardig, en wat God had gedaan, was een zaak van recht. Hij had ervoor gezorgd dat er recht werd gedaan, ten gunste van David.

In vers 25 gaat hij verder over de rechtvaardigheid en nauwgezetheid van Gods handelen:

Tegenover de goedertierene toont U Zich goedertieren,
tegenover de oprechte man oprecht.

PSALMEN 18:26

of verdraaid.

6

God gezien door een rein of verdraaid hart

De uitspraak dat God Zich barmhartig zal tonen aan wie barmhartig is, stemt overeen met wat Jezus zei. Jezus zei in de Bergrede:

Zalig zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid
bewezen worden.

MATTHEÛS 5:7

waarmee Hij bedoelde: van God. God zal barmhartigheid tonen aan degenen die anderen barmhartigheid tonen. Hij zei het op een andere manier toen Hij ons leerde hoe we moesten bidden. Hij zei:

En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven.

MATTHEÛS 6:12

Aan het einde van dat gebed, in Mattheüs 6, zei Jezus:

Want als u de mensen hun overtredingen tegen u vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen tegen Hem vergeven. Maar als u dat niet doet, doet Hij het ook niet.

MATTHEÛS 6:14-15

Dat is wat Jezus zei.

Met andere woorden, barmhartigheid tonen is een middel om er zeker van te zijn dat God jou barmhartigheid zal tonen. Als je meelevend, vergevingsgezind en barmhartig bent tegenover anderen, dan heb je reden om te verwachten dat God zo tegenover jou zal zijn. Aan wie barmhartig is, toont Hij Zich barmhartig. Aan wie oprecht is, toont Hij Zich oprecht, en aan wie rein is, toont Hij Zich rein. Maar vervolgens zegt de Engelse Bijbelvertaling die Gregg gebruikt dat God Zich tegenover wie verdraaid of weerspannig is, verdraaid toont.

Is God verdraaid? Nee. Gregg legt dit zo uit: een oprecht mens, een rein mens, zal de reinheid en oprechtheid van Gods wegen herkennen. Een verdraaid mens zal Gods rechtvaardigheid niet begrijpen, en God zal hem verdraaid lijken. Een mens van wie het hart verduisterd is, ziet God door een bezoedelde bril. Hij projecteert de slechtheid van zijn eigen karakter op God.

Je kent het begrip projectie waar psychologen over spreken. Daarbij heeft iemand zelf bepaalde karakterfouten en ziet hij diezelfde fouten bij ieder ander, hoewel die andere mensen ze misschien niet hebben. Hij projecteert zijn eigen fouten op hen. Hij kijkt

door een bezoedelde lens en beoordeelt de situatie daardoor verkeerd. Verdraaide mensen kijken naar Gods karakter, en voor hen ziet het er verdraaid uit.

Laat me je een Schriftgedeelte geven, Titus 1:15:

Alle dingen zijn wel rein voor hen die rein zijn, maar voor hen die bezoedeld en ongeloofig zijn, is niets rein, maar hun verstand en ook hun geweten zijn bezoedeld.

TITUS 1:15

Dat is Titus 1:15. Paulus zegt dat voor de reinen alle dingen rein zijn. Voor de bezoedelden en onreinen is niets rein, maar alles is bezoedeld, zelfs hun geweten en hun verstand.

Omdat hun verstand bezoedeld is, kunnen ze de dingen niet juist beoordelen. Omdat ze verdraaid zijn, kijken ze naar Gods wegen, die zo anders zijn dan die van hen. Ze beschouwen hun eigen wegen als de normale, goede weg. Gods weg is zo anders dat ze tot de conclusie komen dat Hij Degene is Die verkeerd zit. Hij is Degene Die verdraaid is.

David zegt dat God verdraaide mensen zal oordelen. Zij zullen dat oordeel natuurlijk beschouwen als een verdraaide daad van God. Maar Hij zal doen wat zij niet willen dat Hij doet. Hij zal de goddelozen oordelen, terwijl Hij Zich machtig, oprecht en rechtvaardig zal tonen aan degenen die rechtvaardig zijn.

7

Christus overwint het kwaad door het goede

In Psalm 18, vers 29, zien we dat David erop wijst dat God hem de overwinningen heeft gegeven. In zekere zin kunnen we dit op Jezus toepassen, want Jezus voerde gedurende Zijn hele leven in zekere zin oorlog. Hij was beslist zachtmoedig, onschuldig en ongevaarlijk, tenminste wat Zijn omgang met andere mensen betrof. Maar als we kijken naar wat Hij het koninkrijk van de duisternis aandeed, zien we dat Hij er geweld tegen gebruikte. Doordat Hij de waarheid verkondigde, drong Hij het

bedrog met geweld terug. Doordat Hij het licht binnenbracht, wierp Hij de duisternis met geweld omver. De gerechtigheid die Hij binnenbracht, wierp de macht van de goddeloosheid met geweld omver, enzovoort. Jezus en de duivel waren met elkaar in oorlog. Dat is niet zozeer te zien aan de uiterlijke daden van Jezus, want Hij was zachtmoedig, vriendelijk en nederig. En juist zo voerde Hij oorlog. Want als Hij als een aanvaller en een strijder was gekomen, zou Hij het kwaad met kwaad hebben bestreden. Maar Hij bestreed het kwaad met het goede.

Denk eraan dat Paulus in Romeinen 12 zegt:

Wreek uzelf niet,

ROMEINEN 12:19

en vervolgens zegt hij:

Word niet overwonnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.

ROMEINEN 12:21

Jezus was dus werkelijk aan het overwinnen, wat een militaire term is. Hij versloeg werkelijk het kwaad door goed te zijn en door de goede weg te laten zien. En ook eenvoudigweg door de slechte mens door Zijn goedheid voor Zich te winnen en die slechte mens in een goed mens te veranderen. Dat is de beste manier om over het kwaad te zegevieren. En hoewel het er zachtmoedig uitzag door de manier waarop Hij mensen behandelde, was het een gewelddadige omverwerping van het koninkrijk van satan.

Jezus voerde dus in zekere zin oorlog met de duivel, en Hij sprak er zelfs in die bewoordingen over. Hij zei dat Hij het huis van de sterke man was binnengedrongen en hem had gebonden, en nu zijn huis plunderde. Dat klinkt niet erg kalm. En Hij spreekt erover dat het Koninkrijk van God geweld wordt aangedaan, en dat gewelddadige mensen, of mensen die kracht gebruiken, het met geweld zullen innemen.

Hoe dan ook, hier zien we dat David erover spreekt hoe God hem in zijn oorlogvoering heeft geholpen. We kunnen dit natuurlijk ook op onszelf toepassen. God leert ons hoe we de overwinning kunnen behalen over onze zonden, over onze gewoonten en over de vijand om ons heen, en hoe we terrein kunnen innemen voor het Koninkrijk van God dat voorheen door satan werd beheerst.

8

Door God toegerust voor de strijd

Want met U ren ik door een leger bende, met mijn God spring ik over een muur. Gods weg is volmaakt, het woord van de HEERE is gelouterd, Hij is een schild voor allen die tot Hem de toevlucht nemen. Want wie is God, behalve de HEERE? Wie is een rots dan alleen onze God? Het is God Die mij met kracht omgordt; Hij heeft mijn weg volkomen gemaakt. Hij maakt mijn voeten als die van hinden en doet mij op mijn hoogten staan. Hij oefent mijn handen voor de strijd en leert mijn armen een bronzen boog spannen.

PSALMEN 18:29-34

Hij gebruikt dus opnieuw hetzelfde soort dichterlijke overdrijving als toen hij beschreef dat de aarde beefde en dat soort dingen, toen God hem te hulp kwam. In wezen zegt hij:

God heeft een dappere strijder van me gemaakt. Ik spring over een muur. Ik heb de voeten van een hert. Ik klim snel naar hoge plekken en ik ben dwars door een troepenmacht heen gerend. Dat wil zeggen: door een troep van de vijand heen.

Een deel daarvan kan gebaseerd zijn op gebeurtenissen die letterlijk hebben plaatsgevonden, en een ander deel kan slechts een beeld zijn van de volkomen overwinning die God hem heeft gegeven. Het is bijna alsof hij een onverwoestbare

Superman was. Hij schept in geen enkel opzicht op, maar zegt in wezen dat God hem dapper heeft gemaakt, hoewel hij zwak was, en dat God hem tot een overwinnaar heeft gemaakt. God leerde zijn handen om oorlog te voeren.

9

Grootheid door goddelijke zachtmoedigheid

En let op vers 35:

Ook hebt U mij het schild van Uw heil gegeven, Uw rechterhand heeft mij ondersteund, Uw zachtmoedigheid heeft mij groot gemaakt.

PSALMEN 18:36

Die uitspraak vind ik mooi. Ik weet niet of dit betekent dat Gods zachtmoedige omgang met David hem groot heeft gemaakt, dat David groot is geworden door Gods vriendelijkheid en zachtmoedigheid. Of misschien betekent het dat Gods zachtmoedigheid in Davids karakter is uitgewerkt, en dat dit een onderdeel van zijn grootheid is. David is groot omdat hij zachtmoedig is geworden met de zachtmoedigheid van God.

David was in veel opzichten zachtmoedig, al was hij dat beslist niet in zoveel opzichten als Jezus. Jezus beschreef Zichzelf als zachtmoedig. Hij zei:

Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel;

MATTHEÛS 11:29

Jezus beschreef Zichzelf als zachtmoedig. En onder de vrucht van de Geest die in Galaten 5 wordt opgesomd, staat ook zachtmoedigheid. Het is een eigenschap van Christus die door de Heilige Geest in ons wordt uitgewerkt: zachtmoedigheid. En Zijn zachtmoedigheid zal ons groot maken.

Jezus zei:

Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

MATTHEÛS 5:5

Onze overwinning en onze grootheid in de ogen van God zullen niet gebaseerd zijn op ons vermogen om voor onszelf op te komen en onze eigen zin te krijgen. Ze zullen gebaseerd zijn op ons vermogen om afstand te doen van onze rechten, om nederig en zachtmoedig in goede verhouding met anderen te leven, en om anderen de liefde van Christus en de zachtmoedigheid van Christus te tonen.

Paulus sprak over zijn zachtmoedigheid tegenover de gemeente in, naar ik meen, 1 Thessalonicenzen. Hij sprak erover hoe hij de gemeente zachtmoedig had verzorgd, zoals een moeder een kind verzorgt. Dit is een van de dingen die Paulus zo groot maakten. Zijn tegenstanders waren mannen die zichzelf zo sterk naar voren schoven, maar Paulus was gewoon iemand die zachtmoedig... Nou, het staat in 1 Thessalonicenzen 2:6-7. We zouden eigenlijk bij vers 5 kunnen beginnen, 1 Thessalonicenzen 2:5-7:

Want wij hebben nooit vleierende woorden gebruikt, zoals u weet, en ook geen voorwendsel voor hebzucht. God is getuige! Wij zochten ook geen eer van mensen, niet van u, ook niet van anderen, hoewel wij, als apostelen van Christus, u tot last hadden kunnen zijn, maar wij zijn in uw midden vriendelijk geweest, zoals een voedster haar kinderen koestert.

1 THESSALONICENZEN 2:5-7

Hij beschrijft dus hoe hij hun niet tot last was. Hij vroeg hun niet om hem in zijn bediening te onderhouden. Hij behandelde hen zoals een zogende moeder haar kinderen behandelt. Met andere woorden: zachtmoedig. David zegt:

Uw zachtmoedigheid heeft mij groot gemaakt.

Het is hier duidelijk dat hij zichzelf beschrijft als een groot krijgsman die tegen vijanden strijdt, en toch spreekt hij over zijn zachtmoedigheid. Dat klinkt tegenstrijdig, maar we zien dat dit zo duidelijk op Christus van toepassing is. Want door zachtmoedig te zijn, oefende Jezus in geestelijke zin geweld uit tegen de vijand.

De vijand is degene die gewelddadig is, en Jezus wierp feitelijk het koninkrijk van geweld omver door het koninkrijk van zachtmoedigheid en liefde binnen te brengen. Daarmee kwam het in de plaats van het koninkrijk van haat, duisternis en geweld. Daarom zegt Paulus dat wanneer mensen ons slaan, wij niet terug moeten slaan, maar het kwade overwinnen door het goede. De slechte mens, de mens die onder de macht van het kwaad staat, zal gewelddadig uithalen. De mens die onder de macht van het goede staat, zal niet gewelddadig uithalen. Hij zal zachtmoedig reageren. Hij zal de andere wang toekeren. Door dat te doen speelt hij een rol in de uiteindelijke omverwerping van het koninkrijk van geweld.

10

Davids volledige overwinning op zijn vijanden

Er staat in vers 36:

U hebt mijn voetstappen onder mij ruimte gegeven, mijn enkels hebben niet gewankeld.

PSALMEN 18:37

Er zijn al die verwijzingen naar strijd te voet: in vers 29 het springen over een muur; in vers 33:

Hij maakt mijn voeten als die van hinden en doet mij op mijn hoogten staan.

PSALMEN 18:34

en in vers 36:

U hebt mijn passen ruim gemaakt, zodat mijn voeten niet uitgleden.

Oorlogvoering te voet werd na de tijd van David zo goed als opgegeven. Dit is dus duidelijk een psalm die door David geschreven is, en niet door een latere koning. In de tijd van Salomo vermeerde de koning het aantal strijdwagens, en het grootste deel van de oorlogvoering in Israël door latere koningen vond na die tijd plaats vanuit strijdwagens en niet te voet. Maar door de voortdurende verwijzingen naar zijn voeten spreekt dit duidelijk over de tijd van David. Hij springt, rent en staat. Hij glijdt niet uit; zijn voeten glijden niet uit.

Hij zegt:

Ik vervolgde mijn vijanden en haalde hen in; ik keerde niet terug, totdat ik hen vernietigd had. Ik verpletterde hen, zodat zij niet meer konden opstaan; zij vielen onder mijn voeten.

PSALMEN 18:38-39

Wij zien dit als een verwijzing naar Jezus en Zijn overwinning op de duivel en de demonen. Daardoor krijgt het voor ons veel meer betekenis.

Want U omgordde mij met kracht voor de strijd; U deed hen die tegen mij opstonden, onder mij neerbukken.

PSALMEN 18:40

God zei tegen Jezus in Psalm 110, vers 1:

Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten.

PSALMEN 110:1

U zult Uw vijanden onder Uw voeten leggen. David zegt hier:

God heeft degenen die tegen mij opstonden aan mij onderworpen. Hij heeft hen onder Zijn voeten gelegd.

In vers 40 heeft God een volledige overwinning gegeven. Hij beschrijft die hier:

Mijn vijanden, die deed U voor mij op de vlucht slaan; wie mij haatten, die bracht ik om. Zij riepen, maar er was geen verlosser; tot de HEERE, maar Hij antwoordde hun niet. Toen vergruisde ik hen als stof voor de wind, ik ruimde hen weg als slijk van de straat.

PSALMEN 18:41-43

Dat klinkt niet erg christelijk, dat een man zoiets met zijn vijanden doet. Maar bedenk dat David vóór de christelijke openbaring leefde. Jezus was nog niet gekomen om de betere weg te leren. David leefde in een tijd waarin het zegevieren van het goede betekende dat het kwaad met geweld omvergeworpen werd. Wij verlangen naar de overwinning van het goede. Wij willen dat het goede het kwaad overwint. Maar omdat Jezus het ons geleerd heeft, begrijpen wij nu dat de manier om het kwaad te overwinnen bestaat uit goeddoen: goeddoen aan hen die je haten, bidden voor hen die je vervolgen, je vijanden liefhebben, enzovoort.

Die openbaring was toen nog niet gegeven. In het Oude Testament was het enige denkbeeld over het laten zegevieren van het goede dat het kwaad met geweld omvergeworpen moest worden. Natuurlijk geloof ik dat God al die oorlogen in het Oude Testament liet plaatsvinden als een beeld en een voorafschaduwing van het soort geestelijke strijd dat wij voeren. Daardoor is het enige soort geweld waarbij wij betrokken zijn geestelijk geweld, dat plaatsvindt in de onzichtbare wereld, in onze innerlijke mens, tussen ons en de vijand.

Maar wat ons gedrag tegenover andere mensen betreft, is het niet hetzelfde als in de tijd van David. Zijn opvatting van het zegevieren van het goede was dat het kwaad met geweld neergeworpen en verbrijzeld moest worden. Dat is hoe hij het naar beste vermogen tot stand bracht. Hij beschrijft het als iets volkomens, hoe hij hen, de kwaaddoeners, volledig tot stof vermaalde. Kennelijk heeft Jezus dit ook met de vijand gedaan, met satan.

11

De Messias als Hoofd van de heidenvolken

Vers 43:

U hebt mij bevrijd van de aanklachten van het volk; U hebt mij aangesteld tot hoofd van de heidenvolken; het volk dat ik niet kende, heeft mij gediend.

PSALMEN 18:44

In Efeze hoofdstuk 1 staat dat God Jezus tot Hoofd over alle dingen voor de gemeente heeft gemaakt. De gemeente bestaat natuurlijk niet geheel uit heidenen, niet geheel uit niet-Joden, maar de gemeente bestaat overwegend uit heidenen. De gemeente in Efeze waaraan Paulus schreef, was bijna volledig een gemeente van heidenen. Dus wanneer hij zegt dat God Jezus tot Hoofd over alle dingen voor de gemeente heeft gemaakt, verschilde dat niet veel van wat hier staat, of het bevatte ten minste enkele van dezelfde elementen. Hier zegt hij:

God heeft mij gemaakt om het hoofd van de heidenen te zijn. David dacht eraan dat hij als koning van Israël ook verscheidene groepen heidenen had die aan hem onderworpen waren. Er waren zowel heidenen als Joden aan hem onderworpen, omdat zij binnen zijn grenzen woonden. Zij leefden in zijn machtsgebied. Maar dit is natuurlijk zo volmaakt van toepassing op Jezus, omdat Zijn volgelingen, over wie Hij regeert, voornamelijk heidenen zijn, zoals wij.

Zodra hun oor van mij hoorde, hebben zij mij gehoorzaamd.
Vreemdelingen veinsden zich aan mij te onderwerpen.

PSALMEN 18:45

Gregg vat de Engelse vertaling die hij gebruikt hier op als een verwijzing naar mensen die ernaar hunkeren Christus te kennen en die, zodra zij het Evangelie horen, erop zullen reageren. Er zijn natuurlijk mensen die niet onmiddellijk reageren, maar hij verwijst naar degenen die dat wel doen. De mensen over wie hij werkelijk enthousiast

is, zijn degenen die zich gretig aan Hem onderwerpen zodra zij over Hem horen. De HSV spreekt hier daarentegen van vreemdelingen die veinzen zich te onderwerpen. Zodra zij Zijn Naam horen, willen zij in Zijn leger zijn. Zij willen zich aan Hem onderwerpen. Zij willen dat Hij over hen regeert.

Vreemdelingen zijn bezweken en kwamen sidderend uit hun burchten.

PSALMEN 18:46

Ik weet niet precies wat dat betekent. Het Engelse „close places”, hier weergegeven met ‘burchten’, duidt waarschijnlijk op veilige plaatsen. Dat betekent dat degenen die zich niet aan David of aan Jezus onderwerpen, reden zullen hebben om bang te zijn. Zij zullen uit hun veilige plaatsen worden verdreven.

De HEERE leeft, en geloofd zij mijn rots, geroemd zij de God van mijn heil!

PSALMEN 18:47

Vanaf hier geeft hij in feite alleen maar God de eer voor zijn overwinningen.

U bent de God Die mij volkomen wraak geeft en volken aan mij onderwerpt, Die mij bevrijdt van mijn vijanden; ja, U verheft mij boven hen die tegen mij opstaan, U redt mij van de man van geweld. Daarom zal ik U, HEERE, loven onder de heidenvolken, voor Uw Naam zal ik psalmen zingen.

PSALMEN 18:48-50

Dit is het vers dat Paulus met betrekking tot Christus aanhaalt. Hij dankt God onder de heidenen, of onder de niet-Joden. Paulus haalt het in Romeinen 15:9 aan om te laten zien dat in het Oude Testament is voorzien dat de heidenen tot Christus zouden komen. Dit maakt deel uit van een reeks citaten. Ik geloof dat er in de passage in

Romeinen vijf citaten uit het Oude Testament staan, voornamelijk uit Psalmen en Jesaja. Hij haalt die aan om te bewijzen dat dit iets Schriftuurlijks is: dat de heidenen, de niet-Joden, tot Christus zouden komen.

Het zou dus kunnen zeggen dat deze Psalm van toepassing is op David en op zijn nakomeling, de Gezalfde, de Messias. We zouden hiervan een dubbele vervulling zien in het leven van David en in Jezus. Maar veel van wat er gezegd wordt, kon natuurlijk alleen letterlijk waar zijn voor Jezus, terwijl het in het leven van David meer figuurlijk waar zou zijn, of misschien in overdreven zin waar.

12

Psalm 20 en 21 als gebed en danklied

We hebben Psalm 19 al behandeld, dus willen we verdergaan met Psalm 20 en 21. Ik geloof dat Psalm 20 en 21 bij elkaar horende psalmen zijn. Ik geloof dat ze bij elkaar horen. Het is niet helemaal duidelijk, maar ik geloof dat nauwkeurige lezing ervan zal laten zien dat Psalm 20 geschreven is terwijl een koning ten strijde trekt, en Psalm 21 na de strijd, na de overwinning. Daar zijn een paar redenen voor.

Allereerst lijken de eerste vijf verzen van Psalm 20 het gebed van het volk voor de koning te zijn, terwijl hij eropuit trekt om zijn legers in de strijd aan te voeren. Ze bidden voor zijn veiligheid. Ze bidden om zijn bevrijding. Ze bidden dat God al zijn gebeden zal verhoren en dat God hem het verlangen van zijn hart zal geven.

In het laatste deel van Psalm 20 lijkt de koning zelf aan het woord te zijn en te spreken over zijn vertrouwen op de Heere. Hij vertrouwt niet op paarden en strijdswagens om hem te bevrijden. In dit geval vertrouwt hij erop dat God hem zal bevrijden. Het eerste deel van de psalm, de eerste vijf verzen, is dus een gebed van het volk voor de koning

terwijl hij ten strijde trekt. Het laatste deel, vers 6 tot en met 8, gaat over het geloof van de koning zelf dat God hem in deze strijd zal bevrijden. En dan hebben we natuurlijk aan het einde het gebed van het volk:

HEERE, verlos; moge die Koning ons verhoren op de dag dat wij roepen.

PSALMEN 20:10

Vervolgens hebben we in Psalm 21 wat er na de strijd gebeurt. De twee Psalmen lijken bij elkaar te horen. In de bewoordingen van vers 2 ligt misschien een aanwijzing dat ze bij elkaar horen. Psalm 21:2 zegt:

De wens van zijn hart hebt U hem gegeven; het verzoek van zijn lippen hebt U hem niet onthouden. Sela

PSALMEN 21:3

Kijk nog eens naar hoofdstuk 20, vers 4. Het gebed van het volk voor de koning luidt:

Moge Hij u overeenkomstig de wens van uw hart geven en al uw voornemens in vervulling doen gaan.

PSALMEN 20:5

Met andere woorden, in hoofdstuk 20 bidden ze dat God de koning het verlangen van zijn hart zal geven. In hoofdstuk 21 verheugen zij zich, of verheugt de koning zelf zich, omdat God hem het verlangen van zijn hart heeft gegeven. Dat wil zeggen: datgene waarvoor in hoofdstuk 20 werd gebeden, is vervuld en wordt in hoofdstuk 21 verkondigd, en God wordt ervoor gedankt.

Ik geloof dus dat deze Psalmen bij elkaar horen. Iets anders wat interessant is: terwijl we in hoofdstuk 20 eerst het volk horen spreken en daarna de koning, lijkt in hoofdstuk 21 de koning eerst te spreken. Het lijkt erop dat de verzen 1 tot en met 7 een uiting zijn van het geloof van de koning in God, terwijl in de verzen 8 tot en met 13 opnieuw het volk tot en over de koning spreekt. Het lijkt er dus op dat beide Psalmen twee gedeelten hebben. Beide Psalmen hebben een gedeelte waarin het volk spreekt en

een gedeelte waarin de koning spreekt, hoewel de volgorde omgekeerd is. In Psalm 20 spreekt eerst het volk en daarna de koning. In Psalm 21 spreekt eerst de koning en daarna het volk. In Psalm 20 bidden ze dat de koning het verlangen van zijn hart zal krijgen, namelijk de overwinning in de strijd. In Psalm 21 verheugt de koning zich en dankt hij God dat Hij hem het verlangen van zijn hart heeft gegeven.

Dat hij in hoofdstuk 20 voor een strijd staat, blijkt duidelijk uit wat hij in vers 7 zegt:

Dezen vertrouwen op strijdswagens en die op paarden, maar wij zullen de Naam van de HEERE, onze God in herinnering roepen.

PSALMEN 20:8

Dat wil zeggen: de strijd ligt nog voor ons. Terwijl we hier oprukken, gaan we niet op onze strijdswagens en paarden vertrouwen. We gaan op God vertrouwen. Zo passen deze Psalmen volgens mij dus bij elkaar.

13

Het volk bidt voor de koning in de strijd

Laten we ze lezen. Psalm 20:

Moge de HEERE u verhoren in de dag van benauwdheid, de Naam van de God van Jakob u in een veilige vesting zetten. Moge Hij u hulp zenden uit het heiligdom en u ondersteunen uit Sion. Moge Hij aan al uw graanoffers denken en uw brandoffer tot as verteren. Sela Moge Hij u overeenkomstig de wens van uw hart geven en al uw voornemens in vervulling doen gaan. Wij zullen juichen over uw heil en de vaandels opheffen in de Naam van onze God. Moge de HEERE al uw verlangens vervullen.

PSALMEN 20:2-6

We kunnen dus zien dat hier een groep mensen spreekt, omdat ze in vers 5 ‘wij’ zeggen:

We zullen juichen en onze vaandels oprichten in de naam van God.

Maar ze spreken ook iemand aan met ‘u’:

Moge de Heer al je verzoeken vervullen.

Er is dus een gemeente die tot één persoon spreekt, en dat lijkt de koning te zijn die ten strijde trekt.

Dan spreekt volgens mij vanaf vers 6 de koning:

Nu weet ik dat de HEERE Zijn gezalfde verlost! Hij zal hem verhoren uit Zijn heilige hemel, met machtige daden van heil door Zijn rechterhand.

PSALMEN 20:7

Zijn gezalfde zou de koning zijn. De koning werd met olie gezalfd toen hij zijn ambt aanvaardde. In de vorige Psalm die we hebben bestudeerd, hoofdstuk 18, staat in vers 50:

Hij schenkt Zijn koning grote overwinningen en bewijst goedertierenheid aan Zijn gezalfde, aan David en zijn nageslacht tot in eeuwigheid.

PSALMEN 18:51

De gezalfde verwijst dus naar de koning, en de koning spreekt over zichzelf als de gezalfde.

Hij zegt:

Nu weet ik dat de HEERE Zijn gezalfde verlost! Hij zal hem verhoren uit Zijn heilige hemel, met machtige daden van heil door Zijn rechterhand. Dezen vertrouwen op strijdswagens en die op paarden, maar wíj zullen de Naam van de HEERE, onze God in herinnering roepen. Zij kromden zich en vielen, maar wíj zijn opgestaan en staande gebleven.

PSALMEN 20:6-8

Met 'zij' bedoelt hij de vijand. Dan volgt blijkbaar opnieuw het gebed van de koning en het volk:

HEERE, verlos; moge die Koning ons verhoren op de dag dat wij roepen.

PSALMEN 20:10

Daarmee wordt de Koning van de hemel bedoeld, God.

14

Troost tijdens de begrafenis van zijn vrouw

Ik kan erbij zeggen dat ik deze Psalm voor het eerst echt ontdekte nadat mijn vorige vrouw was omgekomen. Ik weet zeker dat ik hem al eerder had gelezen, maar hij had nooit iets bijzonders voor me betekend. Ik moest naar Chicago vliegen om naar haar begrafenis te gaan. Dat is een lang verhaal. Ik zou geen uitgebreide begrafenis hebben gehouden. Ik denk niet dat zij dat gewild zou hebben. Maar haar ouders waren katholiek, en voor hen was het heel betekenisvol dat ze een katholieke begrafenis zou krijgen in hun woonplaats Chicago. Ze stierf in Californië, maar zij betaalden ervoor om het lichaam naar Chicago te laten vervoeren.

Ik dacht: als het hun tot zegen zou zijn in plaats van hen te kwetsen, dan zou ik hun het lichaam laten begraven zoals zij dat wilden. Ik wist dat het mijn vrouw niets zou uitmaken. Ze was bij de Heere. Dus liet ik hen het doen. Toen ontdekte ik dat het hen nog meer zou kwetsen als ik niet kwam opdagen. Ik besepte dat ik voor de begrafenis ook terug naar Chicago moest, en dat was echt ontzettend zwaar voor me. Mijn vrouw was nog maar een paar dagen dood, dus ik was daar nog steeds van aan het herstellen.

Maar wat het nog erger maakte, was dat ik terug moest naar al die ongelovigen die uit traditie katholiek waren, maar geen echte christenen en geen gelovigen in Christus. Ik moest verscheidene dagen doorbrengen tussen die rouwende, hopeloze mensen, die zo veel waarde hechten aan bijgeloof en traditie. En ik moest aanzien hoe de kist met wijwater werd besprenkeld en hoe er allerlei dingen gebeurden waar mijn maag zich van omdraaide, om je de waarheid te zeggen.

Maar het was voor mij echt een zware beproeving, waarschijnlijk erger dan de dagen direct na haar dood. Voor mij waren de ergste dagen ongeveer een week later, toen ik in Chicago bij haar begrafenis moest zijn, met al die ongelovigen. Ik was gescheiden van mijn christelijke vrienden, die mij veel steun hadden gegeven nadat zij was omgekomen. Ik was totaal van christenen afgesneden en bevond mij tussen deze ongelovigen, die volkomen negatief en moedeloos waren en niets positiefs in de situatie zagen. Ze hadden geen hoop, omdat ze helemaal niet in behoud geloofden.

De reden dat ik dit eigenlijk liet gebeuren, was dat ik dacht dat het een gelegenheid was om te getuigen. En dat bleek het inderdaad te zijn. Ik heb op haar begrafenis zelfs in de katholieke kerk kunnen preken. Dat was waarschijnlijk de enige keer dat ik ooit in een katholieke kerk zal mogen preken. Ongeveer tweehonderd van haar vrienden en familieleden waren daar bijeengekomen om het te horen. Dus dat was goed, en ik neem aan dat de Heere het daarom zo heeft laten verlopen. Maar terwijl ik op de begrafenis wachtte, hielden ze iets wat ze een dodenwake noemen. Ze hielden er niet maar één; ze hielden er twee. Op de twee avonden vóór de begrafenis hielden ze een dodenwake. Ongeveer drie of vier uur lang moest ik alle rouwende mensen begroeten, terwijl daar een open kist stond. Ik zou het lichaam met alle plezier gewoon stilletjes hebben weggebracht, zonder plechtigheid en dergelijke. Dit rekte de hele zaak alleen

maar, met al die mensen die rouwden. Ik heb tegen zo veel van hen kunnen getuigen dat het uiteindelijk heel goed bleek te zijn. Maar het bleef een nogal onaangename ervaring, in veel opzichten een heel negatieve ervaring.

15

Psalm 20 als troost in dagen van verdriet

Op een bepaald moment voelde ik me nogal neerslachtig. Daarom sloeg ik de Schriften open bij deze passage, vooral bij de eerste vijf verzen. Het interessante is dat deze passage mij troost gaf, vooral vers 2, waar staat:

Moge de HEERE u verhoren in de dag van benauwdheid, de Naam van de God van Jakob u in een veilige vesting zetten. Moge Hij u hulp zenden uit het heiligdom en u ondersteunen uit Sion. Moge Hij aan al uw graanoffers denken en uw brandoffer tot as verteren. Sela Moge Hij u overeenkomstig de wens van uw hart geven en al uw voornemens in vervulling doen gaan. Wij zullen juichen over uw heil en de vaandels opheffen in de Naam van onze God. Moge de HEERE al uw verlangens vervullen.

PSALMEN 20:2-6

want ik ben Sion gaan begrijpen als een verwijzing naar de gemeente. Ik besepte dat de gemeente thuis voor mij bad en dat God mij vanuit Sion kracht zond. De passage gaf mij kracht.

Wat ik later echt interessant vond, was dat ik vier jaar na de dood van mijn vrouw in een christelijk tijdschrift een artikel las over mensen die hun vijfjarige zoon hadden verloren. Hij was door een auto overreden. Natuurlijk waren ze diepbedroefd, en ze vertelden hoe de Heere hen erdoorheen had geholpen. Aan het einde van het artikel citeerden ze deze passage. Ik dacht: dat is vreemd, want niets in deze passage doet op zichzelf noodzakelijkerwijs denken aan een situatie waarin iemand een geliefde heeft verloren.

Maar terwijl ik het artikel over deze mensen las, besepte ik dat er enkele overeenkomsten waren tussen hun geval en het mijne. Mijn vrouw was door een auto aangereden en omgekomen. Het was voor iedereen een enorme schok en een zware beproeving geweest, net zoals hun situatie dat was geweest. Ik vond het verbazingwekkend dat de Heere voor hen in die situatie dezelfde Schrift levend had gemaakt als voor mij. Die Schrift had hun troost gegeven, zoals ze mij troost had gegeven, hoewel de Schrift zelf niet voor zo'n gelegenheid was geschreven. Ze was niet geschreven ten tijde van het verlies van een geliefde. Maar het was nogal treffend om te beseffen dat deze mensen, die ik nooit had ontmoet, een soortgelijke crisis hadden doorgemaakt en dat God hun dezelfde Schrift gaf om hen daarin te troosten. Sindsdien heeft die Schrift altijd veel voor mij betekend.

16

Hulp uit Sion en Gods Naam als vesting

Het gebed is dat God je zal horen op de dag van benauwdheid, en dat de Naam van de God van Jakob je zal beschermen. Denk aan Spreuken 18:10:

De Naam van de HEERE is een sterke toren, een rechtvaardige snelt daarheen en wordt in een veilige vesting gezet.

SPREUKEN 18:10

De Naam van de Heere beschermt ons als een toren om ons heen.

Dit betekende waarschijnlijk dat David, wanneer hij ten strijde trok, ver van Sion en ver van de tempel was. Maar God, Wiens ark daar in de tabernakel stond, zou niettemin Zijn hulp zenden. Hoewel David voor de strijd ver van Sion verwijderd was, zou God vanuit Sion hulp zenden.

Een Joodse koning bracht gewoonlijk bepaalde offers voordat hij ten strijde trok, om de gunst van de Heere af te smeken. Dus zeggen ze:

Moge de Heer aandacht schenken aan die offers en je geven waar je om vraagt. Moge Hij je geven wat je hart verlangt en al je plannen laten slagen.

Dan staat er:

Moge de HEERE u verhoren in de dag van benauwdheid, de Naam van de God van Jakob u in een veilige vesting zetten. Moge Hij u hulp zenden uit het heiligdom en u ondersteunen uit Sion. Moge Hij aan al uw graanoffers denken en uw brandoffer tot as verteren. Sela Moge Hij u overeenkomstig de wens van uw hart geven en al uw voornemens in vervulling doen gaan. Wij zullen juichen over uw heil en de vaandels opheffen in de Naam van onze God. Moge de HEERE al uw verlangens vervullen.

PSALMEN 20:2-6

wat waarschijnlijk betekent: wanneer God je redt, zullen wij ons daarover verheugen. Wij zullen ons verheugen over het feit dat God je in deze strijd zal redden of bevrijden.

Banieren zijn natuurlijk veldtekens die door legers werden megedragen en waarop het embleem van hun koning stond. Er staat:

Op onze vaandels komt de naam van God te staan.

Deze zegen wordt dus over de koning uitgesproken. Dit gebed wordt voor hem uitgesproken wanneer hij ten strijde trekt. Nu spreekt hij zijn vertrouwen in God uit. Hij zegt:

Nu weet ik dat de HEERE Zijn gezalfde verlost! Hij zal hem verhoren uit Zijn heilige hemel, met machtige daden van heil door Zijn rechterhand.

PSALMEN 20:7

Gods rechterhand, Zijn reddende kracht die vanuit de hemel komt om de gezalfde te redden, is Davids hoop op succes in deze strijd.

17

Vertrouwen op God, niet op wapens

Hij zegt in vers 7 duidelijk dat hij wel paarden heeft — voor zover wij weten had hij misschien geen strijdwagens, maar de vijand blijkbaar wel — maar dat de vijand op zijn paarden en strijdwagens vertrouwt. Ik neem aan dat David in een positie verkeerde waarin hij hetzelfde had kunnen doen, maar hij zei: „Wij vertrouwen niet op die dingen. Ze zijn te onzeker.” Alles waarop iemand zijn vertrouwen stelt buiten God, is niet zeker. Je strijdwagens kunnen je uit de hand van de vijand redden, maar het kan ook zijn dat ze dat niet doen. Je kernraketten kunnen misschien voorkomen dat je van de aardbodem wordt weggevaagd, maar misschien ook niet. Het is niet zeker. Als je vertrouwt op raketten, nucleaire onderzeeërs, satellieten met laserwapens en andere technische middelen, vertrouw je op technologie en technologische wapens om veiligheid te bieden. Dat doe je terwijl een oorlog zeker tot een kernramp zou leiden. In die tijd hadden ze geen technologische wapens, maar ze hadden wel wapens. Het was toen net zo dwaas om op wapens te vertrouwen, of het nu paarden en strijdwagens waren, als het tegenwoordig is om op wapens te vertrouwen, of het nu raketten, lasers of wat dan ook is dat ze in de volgende oorlog zullen gebruiken.

Die dingen verschaffen geen veiligheid. Het is waar dat ze dat misschien wel doen, maar het is evenzeer waar dat ze dat misschien niet doen. Je hebt eenvoudigweg geen enkele zekerheid bij die dingen. Als je op die dingen vertrouwt, kunnen ze je in de steek laten. Maar als je vertrouwt op, of denkt aan, de Naam van de HEERE, onze God, dan weet je dat Hij nog nooit iemand in de steek heeft gelaten. Dat betekent niet dat je de oorlog altijd zult winnen, maar het betekent dat je beschermd zult worden voor zover God wil dat je beschermd wordt. Als God wil dat je sterft, dan is dat ook goed. Als God wil dat je sterft, moet je bereid zijn te sterven. Maar je zult in elk geval weten dat je niets kan overkomen buiten de wil van God, zolang je op Hem vertrouwt.

Het is dwaas om je vertrouwen op militaire middelen te stellen, hoewel het heel duidelijk is dat de huidige regering van de Verenigde Staten dat meer doet dan sommige eerdere regeringen hebben gedaan. Ze probeert zich door enorme militaire uitgaven en militaire opbouw tegen een toekomstige oorlog te beveiligen. Ik vind het treurig. Ik heb er geen enkele behoefte aan om politieke uitspraken te doen, maar ik

vind dat het geen zekerheid biedt en eerlijk gezegd lijkt het mij dat het geld beter besteed zou kunnen worden. Er bestaan echte noden in de wereld die met die miljarden en miljarden dollars verlicht zouden kunnen worden. Misschien zou God dat meer eren dan al die militaire uitgaven. Als wij aan de Naam van de HEERE, onze God, zouden denken en onze middelen zouden gebruiken om dingen te doen die God zouden behagen, dan hoefden wij ons geld niet te verspillen aan al die militaire uitgaven.

Ik weet niet of David hetzelfde probleem had. Waarschijnlijk niet, want in zijn tijd bestonden er geen mechanisatie en technologie. Waarschijnlijk werden generatie na generatie in alle oorlogen dezelfde soorten strijdagens gebruikt. Wij hebben het bijkomende probleem dat we een bepaald type straalvliegtuig of raket ontwikkelen dat het beste ter wereld is, en vervolgens ontwikkelt de vijand er een die beter is en zijn die van ons verouderd. We moeten ze afdanken en een nieuw type maken. Zo geven we dit jaar miljarden dollars uit aan wapens, en twee jaar later moeten we alles afdanken waaraan we miljarden hebben uitgegeven en nieuwe miljarden uitgeven om nieuwe wapens te ontwikkelen. Het is niet eens zo dat die miljarden werkelijk aan defensie worden besteed.

Ik neem aan dat we zouden kunnen zeggen dat, als we die miljarden uitgaven en ze ons werkelijk van de vernietiging redden, we het misschien als goed besteed geld konden beschouwen. Maar wanneer het wordt uitgegeven aan wapens die zelfs nooit gebruikt worden, is het gewoon weggegooid geld. Daarmee hadden veel hongerige mensen die sterven gevoed kunnen worden, of had de wereld met het Evangelie bereikt kunnen worden, als het geld daaraan gewijd was. Nogmaals, ik ben er niet zo in geïnteresseerd om politieke uitspraken te doen. Ik zeg alleen dat vertrouwen op paarden en strijdagens altijd tot verspilling en een verkwistend leven leidt, zoals we dat in onze eigen tijd en ons eigen land zien.

18

Psalm 21: dank voor de behaalde overwinning

Hij zegt:

Zij kromden zich en vielen, maar wij zijn opgestaan en staande gebleven.

PSALMEN 20:9

Hij spreekt alsof het al gebeurd is, hoewel dat niet zo is. Maar hij ziet het voor zijn geestesoog. Hij ziet dat, omdat God aan zijn kant staat, de vijand gevallen is en wij zijn opgestaan en rechtop staan.

We gaan meteen door naar Psalm 21, want zoals ik al zei, geloof ik dat deze psalm vlak na diezelfde veldslag is geschreven. Dat geloof ik vanwege de soortgelijke bewoordingen in vers 2 en vers 4 van de vorige psalm. Ik geloof dat hier eerst de koning spreekt en uiting geeft aan zijn geloof. Er staat:

HEERE, de koning verblijdt zich over Uw macht. Hoezeer is hij verheugd over Uw heil! De wens van zijn hart hebt U hem gegeven; het verzoek van zijn lippen hebt U hem niet onthouden. Sela Want U komt hem tegemoet met rijke zegeningen; op zijn hoofd zet U een kroon van zuiver goud. Leven heeft hij van U verlangd en U hebt het hem gegeven, lengte van dagen, eeuwig en altijd.

PSALMEN 21:2-5

Met andere woorden, God liet zijn leven in de strijd niet voortijdig eindigen. Hij liet hem nog langer leven.

Groot is zijn eer dankzij Uw heil, met majesteit en glorie hebt U hem bekleed.

PSALMEN 21:5

De Engelse Bijbelvertaling die Gregg gebruikt, spreekt hier van zijn 'glory'. Gregg vat dat op als uitbundige vreugde en roem over het behoud dat God hem heeft gegeven. Dat wil zeggen: hij verheugt zich er zeer over dat hij gered is.

Ook dit lijkt op de woorden die hij in vers 7 van de vorige psalm sprak:

Dezen vertrouwen op strijdwagens en die op paarden, maar wij zullen de Naam van de HEERE, onze God in herinnering roepen.

PSALMEN 20:8

Wij zullen in plaats van de paarden en strijdwagens aan de Heere denken. Hier staat in Psalm 21, vers 7:

Want de koning vertrouwt op de HEERE; door de goedertierenheid van de Allerhoogste wankelt hij niet.

PSALMEN 21:8

Daarom werd hij gered. Hij vertrouwde niet op paarden of strijdwagens; hij vertrouwde op de Heere. Hij zegt:

En dankzij de genade van de Allerhoogste zal hij niet wankelen.

19

God geeft de koning blijvende overwinningen

Ik geloof dat we vanaf vers 8 tot en met het einde het volk tegen de koning horen spreken. Ze zeggen tegen hem:

Uw hand zal al Uw vijanden vinden, Uw rechterhand zal hen die U haten, vinden. U zult hen als een vurige oven maken, ten tijde dat U Uw aangezicht laat zien. De HEERE zal hen in Zijn toorn verslinden, het vuur zal hen verteren. U zult hun vrucht wegdoen van de aarde, hun nageslacht onder de mensenkinderen. Want zij hebben kwaad tegen U beraamd; zij hebben een listig plan bedacht, maar zijn tot niets in staat. Want U zult hen tot een doelwit maken, met Uw boog zult U op hun gezicht richten. Verhef U, HEERE, in Uw macht; dan zullen wij zingen en Uw macht met psalmen loven.

PSALMEN 21:9-14

Deze woorden in vers 8 tot en met 11 zeggen bijvoorbeeld in wezen tegen de koning: Net zoals je in dit geval de overwinning hebt behaald, zo zul je iedere keer overwinningen behalen door op de Heere te vertrouwen. De Heere zal je helpen al je vijanden te vinden, hen te verdrijven en al hun kinderen te vernietigen. Daarmee wordt bedoeld dat het volk waartoe ze behoren, wordt uitgeroeid.

In vers 11 staat:

Want ze wilden u kwaad aandoen. Ze bedachten een gemeen plan, maar ze konden het niet uitvoeren.

20

God begrenst de plannen van goddelozen

Dat is een bemoedigende gedachte. Goddeloze mensen kunnen boosaardige plannen tegen ons bedenken, maar als God niet wil dat ze die uitvoeren, kunnen ze dat niet.

We moeten dat onthouden, want veel van het verdriet en het lijden dat in ons leven komt, komt niet alleen door natuurrampen, maar door toedoen van goddeloze mensen. Of door mensen die op zichzelf misschien niet goddeloos zijn, maar die op een bepaald moment iets doen wat niet juist is, iets wat op zichzelf goddeloos is. Verder zijn het misschien goede mensen, maar vaak lijden wij door de zonden van andere mensen. Waarschijnlijk wordt het grootste deel van ons lijden op die manier veroorzaakt.

Wanneer dat gebeurt, hebben we soms het gevoel dat God de situatie misschien niet in handen heeft. Misschien is het niet Gods schuld, of is God niet bij deze situatie betrokken, want uiteindelijk is het veroorzaakt door de goddeloosheid van deze mensen. God keurde dat niet goed. God keurt goddeloosheid niet goed. Daarom was God er niet bij betrokken. Als we God er niet in zien, zullen we er waarschijnlijk verbitterd over raken.

Maar hier wordt ons duidelijk gemaakt dat goddeloze mensen wel boosaardige dingen tegen ons kunnen beramen, maar geen enkel boosaardig ding tegen ons kunnen uitvoeren tenzij God het toestaat. In dit geval waren enkele goddeloze mensen van plan David kwaad te doen, maar ze faalden omdat God hen niet toestond het uit te voeren.

Deze Schrifttekst heeft vaak veel voor mij betekend wanneer ik wist dat er mensen waren die mij kwaad zouden willen doen. Ik zeg niet dat er veel mensen zijn die dat zouden willen, maar er zijn er in elk geval van tijd tot tijd enkelen die mij kwaad zouden willen doen. Ik hoef me daar geen zorgen over te maken, want ze zullen wel of niet in staat zijn uit te voeren wat ze van plan zijn. Ze kunnen uitgebreide plannen maken. Het zou me niet verbazen als er zelfs satanisten en anderen zijn die ons kwaad

zouden willen doen, die ons op de een of andere manier zouden willen treffen en een einde aan ons werk zouden willen maken. Maar tenzij God het toestaat, zullen ze het niet kunnen uitvoeren.

Onze veiligheid ligt volledig in het feit van Gods soevereiniteit: dat Hij zelfs over de heidenen regeert. Alles wat gebeurt, gebeurt alleen met Zijn toestemming. Zoals we zelfs in het boek Job hebben gezien, kan zelfs satan zich niet bewegen en ons niet aanraken zonder dat God het toestaat. Hier zien we goddeloze mensen die Gods gezalfde proberen aan te raken, die David proberen aan te raken, maar daarin falen omdat God hun niet toestond het te doen.

Zo zien we het gebed om de overwinning en de lofprijzing van God voor de overwinning wanneer die eenmaal behaald is. We komen terug bij Psalm 25. We hebben Psalm 22 tot en met 24 al behandeld als Messiaanse psalmen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Psalmen 18:1
- Psalmen 18:50
- Psalmen 18:2-4
- Psalmen 18:3
- Psalmen 18:47
- Psalmen 11:1
- Kolossenzen 3:3
- Filippenzen 3:9
- Psalmen 18:4-5
- Psalmen 18:7
- Psalmen 18:7-19
- Psalmen 18:21-25
- Psalmen 18:26
- Mattheüs 5:7
- Mattheüs 6:12

- Mattheüs 6:14-15
- Titus 1:15
- Romeinen 12:19
- Romeinen 12:21
- Psalmen 18:29-34
- Psalmen 18:36
- Mattheüs 11:29
- Mattheüs 5:5
- 1 Thessalonicenzen 2:5-7
- Psalmen 18:37
- Psalmen 18:34
- Psalmen 18:38-39
- Psalmen 18:40
- Psalmen 110:1
- Psalmen 18:41-43
- Psalmen 18:44
- Psalmen 18:45
- Psalmen 18:46
- Psalmen 18:48-50
- Psalmen 20:10
- Psalmen 21:3
- Psalmen 20:5
- Psalmen 20:8
- Psalmen 20:2-6
- Psalmen 20:7
- Psalmen 18:51
- Psalmen 20:6-8
- Spreuken 18:10
- Psalmen 20:9
- Psalmen 21:2-5
- Psalmen 21:5
- Psalmen 21:8
- Psalmen 21:9-14

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.